

“मीठे बच्चे- तिमीलाई ईश्वरीय सन्तानबाट राजकुमार / राजकुमारी बन्नु छ, त्यसैले यादको यात्राद्वारा आफ्ना विकर्महरूलाई भस्म गर।”

प्रश्न:- कुन एक विधिबाट तिम्मा सबै दुःख दूर हुन्छन्?

उत्तर:- जब तिमीले आफ्नो नजर बाबाको नजरसँग मिलाउँछौ त्यसपछि तिम्मा सबै दुःख दूर हुन्छन् किनकि आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गरेपछि सबै पाप काटिन्छ। यो नै हो तिम्मा यादको यात्रा। तिमीले देहका सबै धर्महरूलाई छोडेर बाबालाई याद गर्छौ, जसबाट आत्मा सतोप्रधान बन्छ, तिमी सुखधामको मालिक बन्छौ।

ओम् शान्ति। शिव भगवानुवाच, आफूलाई आत्मा सम्झेर बस। बाबा आज्ञा गर्नुहुन्छ- शिव भगवानुवाच अर्थात् शिवबाबा सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! आफूलाई आत्मा सम्झेर बस किनकि तिमीहरू सबै भाइ-भाइ हो। एउटै बाबाका सन्तान हो। एउटै बाबाबाट वर्सा लिनु छ, हबहु जसरी ५ हजार वर्ष पहिला बाबाबाट वर्सा लिएका थियौ। आदि सनातन देवी-देवताहरूको राजधानीमा थियौ। बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ- तिमी सूर्यवंशी अर्थात् विश्वको मालिक कसरी बन्न सक्छौ। म आफ्नो बाबालाई याद गर। तिमीहरू सबै आत्माहरू भाइ-भाइ हो। उच्च भन्दा उच्च भगवान एउटै हुनुहुन्छ। तिमी सच्चा साहेबका सन्तान, शाहेबजादा हो। यो बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ, उहाँको श्रीमत अनुसार बुद्धिको योग लगायौ भने तिम्मा सबै पाप काटिन्छन्। सबै दुःख दूर हुन्छन्। बाबासँग जब हाम्रो नजर मिल्छ तब सबै दुःख दूर हुन्छन्। नजर मिलाउनुको पनि अर्थ सम्झाउनु हुन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर, यो हो यादको यात्रा। यसलाई योग अग्नि पनि भनिन्छ। यसै योग अग्निले तिम्मा जति पनि जन्म-जन्मान्तरका पाप छन् ती भस्म हुन्छन्। यो हो नै दुःखधाम। सबै नर्कवासी छन्। तिमीले धेरै पाप गरेका छौ, यसलाई भनिन्छ रावण राज्य। सत्ययुगलाई भनिन्छ राम राज्य। तिमी यसरी सम्झाउन सक्छौ। चाहे जतिसुकै ठूलो सभा लागेको भए पनि भाषण गर्नमा कुनै हर्जा छैन। तिमी त भगवानुवाच भन्दै रहन्छौ। शिव भगवानुवाच- हामी सबै आत्माहरू उहाँका सन्तान हौं, भाइ-भाइ हौं। बाँकी श्रीकृष्णको कुनै सन्तान थिए, यस्तो भन्न मिल्दैन। न त यति रानीहरू नै थिए। कृष्णको त जब स्वयंवर हुन्छ नाम नै बदलिन्छ। हो, यस्तो भन्न मिल्छ- लक्ष्मी-नारायणका बच्चाहरू थिए। राधा-कृष्ण नै स्वयंवर पछि लक्ष्मी-नारायण बन्छन् तब एक बच्चा हुन्छ। फेरि उनको राज्यवंश चल्छ। तिमी बच्चाहरूले अब म एकलाई याद गर्नु छ। देहका सबै धर्म छोड, बाबालाई याद गर्यौ भने तिम्मा सबै पाप काटिन्छन्। सतोप्रधान बनेर स्वर्गमा जान्छौ। स्वर्गमा कुनै दुःख हुँदैन। नर्कमा अथाह दुःख छ। सुखको नाम-निशान छैन। यस्तो युक्तिले बताउनु पर्छ। शिव भगवानुवाच- हे बच्चाहरू! यतिबेला तिमी आत्माहरू पतित छौ, अब पावन कसरी बन्ने? मलाई बोलाएका नै छौ- हे पतित-पावन आउनुहोस् भनेर। पावन हुन्छन् नै सत्ययुगमा, पतित हुन्छन् कलियुगमा। कलियुग पछि फेरि सत्ययुग अवश्य बन्नु छ। नयाँ दुनियाँको स्थापना पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ। गायन पनि छ- ब्रह्माद्वारा स्थापना। हामी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू एडाप्टेड चिल्ड्रेन (धर्मका बच्चा) हौं। हामी हौं ब्राह्मण चोटी। विराट रूप पनि छ नि। पहिला ब्राह्मण अवश्य बन्नुपर्छ। ब्रह्मा पनि ब्राह्मण हुन्। देवताहरू हुन्छन् नै सत्ययुगमा। सत्ययुगमा सदा सुख हुन्छ। दुःखको नाम हुँदैन। कलियुगमा अपरम्पार दुःख छ, सबै दुःखी छन्। यस्तो कोही पनि छैन जसलाई दुःख नहोस्। यो हो रावण राज्य। यो रावण तिम्मा नम्बरवन दुस्मन हो। हरेकमा ५ विकार छ। सत्ययुगमा कुनै विकार हुँदैन। त्यो हो पवित्र गृहस्थ धर्म। अहिले त दुःखका पहाडहरू गिरेका छन्, अझै अरु गिर्नेवाला छन्। यी यतिका बम आदि बनाइरहन्छन्, राख्नको लागि कहाँ हुन् र। धेरै रिफाइन गरिरहेका छन्, फेरि रिहर्सल हुन्छ, फेरि फाइनल हुन्छ। अब समय धेरै कम छ, ड्रामा त आफ्नो समयमा पूरा हुन्छ नि।

पहिला-पहिला शिवबाबाको ज्ञान हुनुपर्छ। कहीं पनि भाषण आदि सुरु गर्दा जहिले पनि पहिला-पहिला शिवाए नमः भनिन्छ किनकि शिवबाबाको जुन महिमा छ त्यो अरु कसैको हुन सक्दैन। शिवजयन्ती नै हीरा तुल्य छ। कृष्णको चरित्र आदि केही छैन। सत्ययुगमा त साना बच्चाहरू पनि सतोप्रधान नै हुन्छन्। बच्चाहरूमा कुनै चंचलता आदि हुँदैन। कृष्णको लागि देखाउँछन्- मख्खन खान्थे, यो गर्थे, यो त महिमाको सट्टा उल्टै ग्लानि गर्छन्। कति खुसी

भएर भन्छन् ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। तिमीभित्र पनि हुनुहुन्छ मभित्र पनि हुनुहुन्छ। यो धेरै ठूलो ग्लानि हो तर तमोप्रधान मनुष्यले यी करालाई बुझ्न सक्दैनन्। त्यसैले पहिला-पहिला बाबाको परिचय दिनु छ- उहाँ निराकार हुनुहुन्छ, जसको नाम नै छ कल्याणकारी शिव, सर्वका सदगति दाता। उहाँ निराकार बाबा सुखका सागर, शान्तिका सागर हुनुहुन्छ। अहिले यति दुःख किन भएको छ? किनकि रावण राज्य छ। रावण हो सबैको दुस्मन, उसलाई मार्छन् पनि तर मर्दैन। यहाँ कुनै एक मात्र दुःख छैन, अपरम्पार दुःख छ। सत्ययुगमा हुन्छ अपरम्पार सुख। ५ हजार वर्ष पहिला बेहदका बाबाको बच्चा बनेको थियो र यो वर्सा बाबाबाट लिएका थियो। शिवबाबा अवश्य आउनु हुन्छ, आएर केही त गर्नुहुन्छ नि। एक्युरेट गर्नुहुन्छ तब त महिमा गाइन्छ। शिवरात्रि पनि भन्छन् फेरि हुन्छ कृष्णको रात्रि। अब शिवरात्रि र कृष्णको रात्रिलाई बुझ्नुपर्छ। शिव त आउनु हुन्छ नै बेहदको रात्रिमा। कृष्णको जन्म अमृतबेलामा हुन्छ, नकि रात्रिमा। अमृतबेला सबैभन्दा शुभ मुहूर्त मानिन्छ। उनीहरूले कृष्णको जन्म १२ बजे मनाउँछन् तर त्यो प्रभात त भएन। प्रभात बिहान २-३ बजेलाई भनिन्छ, जतिबेला स्मरण पनि गर्न सकियोस्। यसरी १२ बजे विकारबाट उठेर कसैले भगवानको नाम पनि लिन्छन् होला र, बिल्कुल होइन। अमृतबेला १२ बजेलाई भनिदैन। त्यस समयमा त मनुष्य पतित, गन्दा हुन्छन्। वायुमण्डल नै सारा खराब हुन्छ। अढाई बजे कोही कहाँ उठ्छन् र। ३-४ बजेको समय अमृतबेला हो। त्यसै समय उठेर मानिसहरूले भक्ति गर्छन्, त्यो समय त मनुष्यले बनाएका हुन्, तर त्यो कुनै सही समय होइन। त्यसैले तिमीले कृष्णको बेला निकाल्न सक्छौ। शिवको बेला केही पनि निकाल्न सकिदैन। यो त स्वयं आएर सम्झाउनु हुन्छ। त्यसैले पहिला-पहिला महिमा बताउनु छ शिवबाबाको। गीत, पछि होइन पहिला बजाउनु पर्छ। शिवबाबा सबैभन्दा मीठा बाबा हुनुहुन्छ, उहाँबाट बेहदको वर्सा मिल्छ। आज भन्दा ५ हजार वर्ष पहिला यी श्रीकृष्ण सत्ययुगका पहिला प्रिन्स थिए। त्यहाँ अपरम्पार सुख थियो। आजसम्म पनि स्वर्गको गायन गरिरहन्छन्। कोही मर्यो भने भन्छन् स्वर्ग जानु भयो। अरे, अहिले त नर्क हो। स्वर्ग भए पो स्वर्गमा पुनर्जन्म लिन सक्थे।

सम्झाउनु पर्छ- हाम्रो पासमा यति वर्षको अनुभव छ, त्यो केवल १५ मिनेटमा त सम्झाउन सकिँदैन, यसमा त समय चाहिन्छ। पहिला-पहिला त एक सेकेण्डको कुरा सुनाउँछौ, बेहदका बाबा जो दुःख हर्ता, सुख कर्ता हुनुहुन्छ, उहाँको परिचय दिन्छौ। उहाँ हामी सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ। हामी बी.के. सबै शिवबाबाको श्रीमंतमा चल्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीहरू सबै भाइ-भाइ हो, म तिमी पिता हुँ। म ५ हजार वर्ष पहिला आएको थिएँ, तब त शिवजयन्ती मनाउँछौ। स्वर्गमा केही मनाइँदैन। शिवजयन्ती हुन्छ, जसको फेरि भक्तिमार्गमा यादगार मनाइन्छ। अहिले गीता अध्याय चलिरहेको छ। नयाँ दुनियाँको स्थापना ब्रह्माद्वारा, पुरानो दुनियाँको विनाश शंकरद्वारा। अब यस पुरानो दुनियाँको वायुमण्डल त तिमीले देखिरहेका छौ, यस पतित दुनियाँको विनाश अवश्य हुनु छ, त्यसैले भन्ने गर्छन्- पावन दुनियाँमा लिएर जानुहोस्। अथाह दुःख छ- लडाईँ, मृत्यु, विधवापन, जीवघात गर्नु...। सत्ययुगमा त अपार सुखको राज्य थियो। यो लक्ष्य-उद्देश्यको चित्र त अवश्य त्यहाँ लिएर जानुपर्छ। यी लक्ष्मी-नारायण विश्वको मालिक थिए। ५ हजार वर्षको कुरा सुनाउँछौ- उहाँहरूले कसरी यो जन्म पाउनु भयो? कुनचाहिँ कर्म गर्नुभयो जसले गर्दा उहाँहरू यस्तो बन्नुभयो? कर्म-अकर्म-विकर्मको गति बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। सत्ययुगमा कर्म अकर्म बन्छन्। यहाँ त रावण राज्य भएकोले कर्म विकर्म बन्छन्, त्यसैले यसलाई पाप आत्माहरूको दुनियाँ भनिन्छ। लेन-देन पनि पाप आत्माहरूसँग नै हुन्छ। पेटमा बच्चा भइसकेपछि विवाहको लागि सगाइ गरिदिन्छन्। कति कुदृष्टि छ। यहाँ छन नै भ्रष्टाचारी। सत्ययुगलाई भनिन्छ सदाचारी। यहाँ आँखाले धेरै पाप गर्छ। त्यहाँ कुनै पाप गर्दैन। सत्ययुगदेखि कलियुग अन्तसम्म इतिहास-भगोल दोहोरिन्छ। यो त जान्नुपर्छ नि। दुःखधाम सुखधाम किन भनिन्छ? सारा कुरा पतित र पावन हुनुमा आधारित छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो, यसलाई जित्नाले तिमी जगतजित बन्छौ। आधाकल्प पवित्र दुनियाँ थियो, जसमा श्रेष्ठ देवता थिए। अब त भ्रष्टाचारी छन्। एकातिर भन्छन् पनि यो भ्रष्टाचारी दुनियाँ हो, फेरि सबैलाई श्री श्री भनिरहन्छन्, जे मुखमा आउँछ त्यो बोलिदिन्छन्। यो सबै सम्झाउनु छ। अब त मृत्यु सामुन्ने खडा छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर्यौ भने पाप काटिन्छ। तिमी सतोप्रधान बन्छौ। सुखधामको मालिक बन्छौ। अहिले त छ नै दुःख। उनीहरूले जतिसुकै सम्मेलन, संगठन किन नगरुन् त्यसबाट केही हुनेवाला छैन। सिंढी तल उत्रिदै जान्छन्। बाबाले आफ्नो कार्य आफ्ना बच्चाहरूद्वारा गरिरहनु भएको छ। तिमीले पुकारेका छौ- हे पतित-पावन आउनुहोस्, त्यसैले म आफ्नो समयमा आएको छु। यदा यदा हि धर्मस्य... यसको अर्थ पनि जानेका छैनन्। बोलाउँछन्, त्यसैले अवश्य पतित छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- रावणले तिमीलाई पतित बनाएको छ, अब म पावन बनाउन आएको छु। त्यो पावन दुनियाँ थियो। अहिले पतित दुनियाँ छ। ५ विकार सबैमा छन्, अपरम्पार दुःख छ।

सबैतिर अशान्ति नै अशान्ति छ। जब तिमी बिल्कुलै तमोप्रधान, पाप आत्मा बन्छौ तब म आउँछु। जसले मलाई सर्वव्यापी भनेर मेरो अपकार गर्छन् यस्ताको पनि म उपकार गर्न आउँछु। मलाई तिमीले यस पतित रावणको दुनियाँमा आउनुहोस् भनेर निमन्त्रणा गर्छौ। पतित शरीरमा आउनुहोस्। मलाई पनि रथ त चाहिन्छ नि। पावन रथ त मिल्दैन। रावण राज्यमा छन् नै पतित। पावन कोही छैन। सबै विकारबाट नै पैदा हुन्छन्। यो विकारी दुनियाँ हो, त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ। फेरि तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान कसरी बन्छौ? पतित-पावन त म नै ह। मसँग योग लगाऊ, यो हो भारतको प्राचीन राजयोग। आउनु हुन्छ पनि अवश्य गृहस्थ मार्गमा नै। कस्तो अनौठो तरिकाले आउनु हुन्छ, उहाँ पिता पनि हुनुहुन्छ भने माता पनि किनकि गौमुख चाहिन्छ, जसबाट अमृत निकलियोस्। त्यसैले उहाँ माता-पिता हुनुहुन्छ, फेरि माताहरूलाई सम्हाल्नको लागि सरस्वतीलाई प्रमुख राखिएको छ, उनलाई भनिन्छ जगत् अम्बा। काली माता भनिन्छ। यस्तो कालो के कुनै शरीर हुन्छ र! कृष्णलाई कालो बनाएका छन् किनकि काम चिन्तामा बसेर काला बनेका हुन्। कृष्ण नै कालो फेरि गोरो बन्छन्। यी सबै कुरालाई बुझ्न पनि समय लाग्छ। करोडौंमा कोही, कोहीमा पनि कोहीको बुद्धिमा बस्छ किनकि सबैमा ५ विकार प्रवेश छन्। तिमीले यो कुरा सभामा पनि सम्झाउन सक्छौ किनकि कसैलाई पनि बोल्ने हक छ, यस्तो मौका लिनुपर्छ। औपचारिक सभामा कसैले बीचमा प्रश्न आदि गर्दैनन्। यदि सुन्न छैन भने शान्तिसँग जाऊ, आवाज नगर। यस्तो-यस्तो बसेर सम्झाऊ। अहिले त अपार दुःख छ। दुःखको पहाड गिर्नु छ। हामीले बाबालाई, रचनालाई जानेका छौं। तपाईंहरूले त कसैको पनि कर्तव्यलाई जान्नु भएको छैन, बाबाले कहिले र कसरी स्वर्ग बनाउनु भएको थियो? यो तपाईंहरूले जान्नु भएको छैन। त्यसैले आउनु भयो भने हामी सम्झाउने छौं। ८४ जन्म कसरी लिन्छन्? ७ दिनको कोर्स तपाईंहरूले लिनु भयो भने २१ जन्मको लागि पाप आत्माबाट पुण्य आत्मा बनाइदिन्छौं। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) कर्म-अकर्म-विकर्मको गहन गति जुन बाबाले सम्झाउनु भएको छ, त्यो बुद्धिमा राखेर पाप आत्माहरूसँग अब लेन-देन गर्नु छैन।

२) श्रीमत अनुसार आफ्नो बुद्धियोग एक बाबासँग लगाउनु छ। सतोप्रधान बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ। दुःखधामलाई सुखधाम बनाउनको लागि पतितबाट पावन बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ। विकारी दृष्टिलाई बदल्नु छ।

वरदान:- सबै खजानाहरूबाट सम्पन्न बनेर निरन्तर सेवा गर्ने अखुट, अखण्ड महादानी भव बापदादाले संगमयुगमा सबै बच्चाहरूलाई “अटल-अखण्ड” को वरदान दिनु भएको छ। जसले यस वरदानलाई जीवनमा धारण गरेर अखण्ड महादानी अर्थात् निरन्तर सहज सेवाधारी बन्छन्, उनीहरू नम्बरवन बन्छन्। द्वापरबाट भक्त आत्माहरू पनि दानी बन्छन्, तर अखुट खजानाका दानी बन्न सक्दैनन्। विनाशी खजाना या वस्तुका दानी बन्छन्, तर तिमी दाताका बच्चाहरू जो सर्व खजानाहरूबाट सम्पन्न छौ, तिमीहरू एक सेकेन्ड पनि दान नदिइ रहन सक्दैनौ।

स्लोगन:- भित्रको सच्चाई सफाई तब प्रत्यक्ष हुन्छ जब स्वभावमा सरलता हुन्छ।